

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 224
din 11.02.2008

Dosar nr.: 465/2007

Petiția nr.: 8202 din data 10.08.2007

Petent: C I N

Reclamat: E G

Obiect: modificarea raporturilor de serviciu, prin mutarea petentului în altă unitate, din cauza apartenenței sale la Sindicatul Național al Polițiștilor și Vameșilor Pro Lex.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. C I N , cu domiciliul în :

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. E G cu domiciliul de corespondență la Inspectoratul Județean de Poliție Dolj din str. Vultur nr. 9, Craiova, jud. Dolj.

I.3. Procedura de citare

Colegiului Director al CNCD a citat părțile la sediul său pentru ziua de 18.09.2007 în vederea audierii, conform art. 20 alin 4 din OG nr 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată. Petentul a fost prezent, reclamatul absent, procedura citării a fost legal îndeplinită.

II. Obiectul sesizării

Petentul solicită constatarea existenței unei situații de discriminare raportată la modificarea raporturilor de serviciu din cauza apartenenței sale la Sindicatul Național al Polițiștilor și Vameșilor Pro Lex.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Prin plângerea înregistrată cu nr. 8202 din 10.08.2007, petentul susține că a fost mutat la o altă unitate de serviciu din cauza faptului că este membru al Sindicatului Național al Polițiștilor și Vameșilor Pro Lex. Petentul consideră că, mutarea sa la o altă unitate de muncă a fost făcută în mod ilegal iar angajatorul, respectiv domnul E G , Inspector Șef al Inspectoratului Județean de Poliție Dolj, nu a respectat dispozițiile legale.

Petentul arată că în data de 29.06.2007 i-a fost înmănată o adresă emisă de Serviciul Management Resurse Umane prin care i se aducea la cunoștință mutarea într-o altă unitate la o distanță de 50 km față de localitatea sa de domiciliu.

Urmare citării, petentul a arătat că se consideră discriminat prin modificarea raporturilor de serviciu, în sensul mutării în interes de serviciu într-o altă unitate de muncă, din cauza apartenenței sale la Sindicatul Național al Polițiștilor și Vameșilor Pro Lex. Petentul susține că măsura mutării la un alt loc de muncă are la bază, în realitate, înființarea structurii județene Dolj a Sindicatului Național al Polițiștilor și Vameșilor Pro Lex, precum și faptul că petentul (alături de colegul său M. E.) a luat poziție în mai multe situații de încălcare a dispozițiilor legale de către conducerea Inspectoratului Județean de Poliție Dolj.

În drept, petentul invocă prevederile art.1 alin 2 lit e pct. II din O.G 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, Legea nr. 360/2002 (art. 3, art.4 alin. 1, art. 41 lit. b) privind Statutul Polițistului, cu modificările și completările ulterioare, H.G nr. 991/2005 (art.6 lit. a și b, art. 7 alin.1, art. 22) privind Codul de etică și deontologie al polițistului, Legea nr. 188/1999 (art. 3 lit. a și f, art. 25 alin. 2, art. 26, art. 42 alin 1, art. 79 alin. 2) privind Statutul Funcționarilor Publici, republicată. În susținerea afirmațiilor sale, petentul depune înscrisuri, considerând că Inspectorul Șef al Inspectoratului Județean de Poliție Dolj, domnul E. G., nu a avut motive întemeiate legal pentru a dispune mutarea sa într-o altă unitate de muncă.

Urmare citării, reclamatul E. G. a trimis punctul său de vedere înregistrat la CNCD cu nr. 9785 din 13.09.2007, arătând că modificarea raporturilor de serviciu ale petentului nu au avut ca temei apartenența la o organizație sindicală sau activități sindicale desfășurate ci pentru a asigura buna desfășurare a serviciului polițienesc. Reclamatul susține că, prin Dispoziția Șefului Inspectoratului nr. S/28255 din 01.07.2007, petentul a fost mutat în interes de serviciu din cadrul Detașamentului Poliției de Intervenție Rapidă la Poliția mun. Băilești – Compartimentul Siguranță Publică și Patrulare în baza art. 46 din O.U.G. nr. 89/2003 de modificare a Legii 360/2002 privind Statutul Polițistului, potrivit căruia: „polițistul poate fi mutat într-o altă unitate aflată în aceeași localitate sau în altă localitate decât cea de domiciliu în următoarele situații: în interesul serviciului și la cerere”. Mutarea petentului în interesul serviciului, cu păstrarea funcției și a drepturilor salariale avute anterior, ce a fost dispusă prin dispoziția mai sus amintită constituie o măsură organizatorică luată pentru buna funcționare a serviciului public cu scopul satisfacerii intereselor cetățenilor. Reclamatul susține că, în urma verificărilor dispuse ca urmare a sesizărilor formulate de Șeful D.P.I.R. Dolj, prin care acesta aducea la cunoștința Șefului Inspectoratului comportarea necorespunzătoare a petentului, a rezultat că petentul, prin manifestările și afirmațiile făcute în timpul serviciului, atât față de șefi cât și față de colegi, a încălcat normele de etică și deontologie ale polițistului. Din rapoartele depuse de colegii petentului, rezultă cu certitudine că în cadrul detașamentului există o stare conflictuală generată de discuțiile contradictorii cu ceilalți lucrători care nu achiesau la nemulțumirile exprimate de petent în legătură cu actul managerial, cât și de actele de insubordonare față de deciziile șefului de detașament. De asemenea, reclamatul susține că, din conținutul aceluiași înscrisuri rezultă neîndoind că relațiile în cadrul subunității erau iremediabil

afectate, astfel că în vederea asigurării coeziunii în cadrul detașamentului se impune mutarea în cadrul altei structuri. Prin urmare, mutarea petentului din cadrul Detașamentului Poliției de Intervenție Rapidă a fost determinată de conuita manifestată în cadrul subunității în care și-a desfășurat activitatea, conduită ce a adus atingere normelor de etică și deontologie profesională și a facilitat apariția unor stări conflictuale la nivelul subunității.

Reclamatul arată că plângerea petentului este nefondată, măsura administrativă fiind dispusă pentru cu totul alte motive decât cele ce privesc activitatea sindicală. De altfel, la nivelul Inspectoratului de Poliție al Județului Dolj sunt constituite alte două organizații sindicale care își desfășoară activitatea în baza Legii 54/2003. În respectarea dispozițiilor art. 35 din Legea 54/2003, conducerea inspectoratului a redus programul de lucru al președinților executivi ai organizațiilor sindicale cu trei zile, pentru desfășurarea de activități sindicale fără afectarea drepturilor salariale, inclusiv petentului.

Cu privire la încălcarea prevederilor Legii nr. 188/1999, republicată, reclamatul arată că, potrivit dispozițiilor art. 78 alin. 1 din Legea nr. 360/2002 care constituie legea specială ce reglementează statutul polițistului, dispozițiile acestei legi se completează cu prevederile Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici și ale altor acte normative în vigoare aplicabile funcționarului public, în situația în care domeniile respective nu sunt reglementate în legislația specifică polițistului. Or, în spetă, Legea nr. 360/2002 prevede expres mutarea polițistului într-o altă unitate, așa încât în acest domeniu nu sunt aplicabile dispozițiile cuprinse în art. 91 din Legii nr. 188/1999, republicată, lege generală care reglementează Statutul funcționarului public. În susținerea afirmațiilor au fost depuse înscrisuri.

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că, pe fond, petentul arată că a fost mutat la o altă unitate de serviciu din cauza calității sale de membru al Sindicatului Național al Polițiștilor și Vameșilor Pro Lex. Astfel, consideră că mutarea sa la o altă unitate de muncă a fost făcută în mod ilegal iar angajatorul, respectiv domnul E G Inspector Șef al Inspectoratului Județean de Poliție Dolj, nu a respectat dispozițiile legale.

În drept, Colegiul Director, în analiza actelor sau faptelor de discriminare, se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi *Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others*, Cauza 106/83, 1984 ECR 4209, para 28; *Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities*, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 *Jippes and others* 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 *Portugal vs. Council* 1999 ECR I-8395 para.91)

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 *Stubbings et autres c/Royaume-Uni*, parag.75)

Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art.2 alin.1 al O.G. nr.137/2000, republicată.

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 trebuie constatată o deosebire, excludere, restricție sau preferință.

Sub aspectul circumstanței concretizate într-un tratament diferit, care întrunește elementul constitutiv al art.2 alin.1, generic deosebire, restricție, excludere, preferință, și care față de obiectul dedus soluționării trebuie să fie materializat, Colegiul director reține că circumstanțierea acestuia este invocată corelativ măsurii dispuse fata de petent, de mutare în interes de serviciu într-o altă unitate de muncă, datorită apartenenței sale la Sindicatul Național al Polițiștilor și Vameșilor Pro Lex. Colegiul

Director, reține din petiția, astfel cum este formulată, că petentul consideră măsura schimbării locului de muncă nelegală, fiind dispusă cu încălcarea dispozițiilor legale, în speța Legea nr. 360/2002 (art. 3, art.4 alin.1, art. 41 lit. b) privind Statutul Polițistului, cu modificările și completările ulterioare, H.G nr. 991/2005 (art.6 lit. a și b, art. 7 alin.1, art. 22) privind Codul de etică și deontologie al polițistului, Legea nr. 188/1999 (art. 3 lit. a și f, art. 25 alin. 2, art. 26, art. 42 alin 1, art. 79 alin. 2) privind Statutul Funcționarilor Publici, republicată. (vezi infra parag. 2.2.5.) Or, din acest punct de vedere, Colegiul Director nu poate analiza încălcarea dispozițiilor legale invocate, deoarece în fapt, analiza acestor aspecte ar presupune soluționarea unui conflict de muncă cu privire la executarea, respectiv modificarea unui contract de muncă individual. Codul muncii, astfel cum dispune în art. 281 din Cod, prevede că jurisdicția muncii are ca obiect de soluționare conflictele de muncă cu privire la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea contractelor individuale de muncă. Or, luând act de prevederile art.284 alin.1 din Codul muncii, Colegiul Director reține că „Judecarea conflictelor de muncă este de competența instanțelor stabilite conform Codului de procedura civilă”. În acest sens, situația de fapt sub aspectul justificării drepturilor subiective invocate de petent, precum și modul de interpretare și de aplicare a legii, sunt de competența instanțelor de judecată, respectiv instanța de contencios administrativ.

Raportat la elementele constitutive ale faptei de discriminare, prevăzută în art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, Colegiul Director ia act că potrivit definiției discriminării, tratamentul diferit materializat în deosebire, restricție, excludere sau preferință trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit datorită unui criteriu. Colegiul Director observă că părțile nu contestă dispunerea măsurii de mutare în interesul serviciului a petentului. În acest sens, Colegiul Director reține că prin Dispoziția Șefului Inspectoratului nr. 32157 din 29.06.2007, petentul a fost mutat în interes de serviciu din cadrul Detașamentului Poliției de Intervenție Rapidă la Poliția mun. Băilești – Compartimentul siguranță Publică și Patrulare. Circumstanța concretizată într-un tratament diferit, care poate întruni elementul constitutiv al art.2 alin.1, se reține că este invocată de petent prin mutarea în fapt doar a sa, spre deosebire de colegii săi din cadrul Departamentului în care își desfășoară activitatea, care nu au fost mutați în interes de serviciu. Aceasta măsură, este invocată de petent în raport de cauzalitate directă cu apartenența sa la Sindicatului Național al Polițiștilor și Vameșilor Pro Lex, constituind în opinia sa, singurul motiv care a stat la baza mutării sale.

Pornind de la ipoteza unei prezumții ipotetice a unui tratament diferit indus în cauză, Colegiul Director trebuie să analizeze dacă măsura respectivă, în raport cu persoane aflate în situații analoage sau comparabile, se bazează pe o justificare rezonabilă și obiectivă.

Colegiul Director observă din înscrisurile aflate la dosar că s-a comunicat petentului că în ședința de comanda din data de 28.06.2007 s-a dispus mutarea în interesul serviciului începând cu data de 01.07.2007 și numirea în aceeași funcție, cu

aceleași drepturi bănești avute anterior. Prin adresa cu nr. 5443 din 09.07.2007 s-a comunicat petentului că „mutarea în interesul serviciului, așa cum este reglementată de dispozițiile art.46 din legea nr. 360/2002 cu modificările și completările ulterioare, este o măsură care se dispune numai de șeful unității și nu presupune acordul scris al polițistului”.

Sub aspectul temeiului legal al mutării în interesul serviciului, Colegiul Director observă că potrivit legii nr. 360 din 6 iunie 2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, Art. 46 astfel cum a fost modificat de pct. 28 al art. I din Ordonanța de Urgență nr. 89 din 2 octombrie 2003, prevede ca “Polițistul poate fi mutat într-o altă unitate, aflată în aceeași localitate sau în alta localitate decât cea de domiciliu, în următoarele situații:a) în interesul serviciului; b) la cerere”.

Astfel, legea privind statutul polițistului prevede posibilitatea mutării într-o altă unitate, fie în aceeași localitate fie în altă localitate decât cea de domiciliu, în interesul serviciului, ipoteza reținută de altfel în petiția cauzei de față. Colegiul Director reține că petentul a fost mutat în interesul serviciului într-un alt compartiment decât cel în care își desfășura activitatea, fiind mutat la Poliția Băilești compartimentul „Siguranța publică și patrulare”.

Colegiul director observă că mutarea în interesul serviciului sub aspectul funcției deținute și a drepturilor salariale nu a determinat modificări, retrogradări ori micșorarea cuantumului componentelor salariale, ceea ce practic, permite reținerea ipotezei că, în fapt, nu au fost atinse drepturile corelative sub aspectul raporturilor de muncă ale petentului. Colegiul Director reține că petentul invocă dispunerea măsurii de mutare în raport de cauzalitate cu apartenența sa sindicală și nu de interesul serviciului, astfel cum invocă reclamatul. În acest sens, reținând susținerile contradictorii ale părților, din înscrisurile aflate la dosar rezultă că măsura a fost „determinată de îndatorirea instituției de a asigura bună funcționare a serviciului public și de conduită manifestată în cadrul subunității în care a desfășurat activitatea profesională (n.n. petentul) conduită care a adus atingere normelor de etică și deontologie profesională și a facilitat apariția unor stări conflictuale la nivelul acestei subunități”. Față de aceste aspecte, reclamatul a depus la dosar înscrisuri din care rezultă că petentul a primit atenționări, cauzate de nerespectarea normelor privind regimul disciplinar al personalului M.A.I. și depune rapoarte ale personalului polițist cu privire la desfășurarea raporturilor de muncă în care a fost implicat și petentul, ceea ce a determinat în opinia sa apariția unor stări conflictuale la nivelul subunității. Colegiul Director reține că petentul, la rândul său, depune declarații personale cât și din partea unor colegi cu privire la mediul de lucru și colaborarea personalului.

Colegiul Director observă că în cauză, Compartimentul inspecție internă din cadrul Inspectoratului de poliție al jud. Dolj a efectuat verificări cu privire la desfășurarea relațiilor profesionale în cadrul subunității în care își desfășoara activitatea petentul, raport în care se precizează: „se poate constata că un număr de 21 luptători dezaprobă ferm modul de comportare în timpul serviciului al unor colegi de la grupa a III a, făcând referire” la petent...”agenții raportând că actuala stare de lucruri negativă existentă în cadrul D.P.I.R. Dolj, tensiunile, suspiciunile și neîncrederea, apariția diferitelor articole în presa locală și centrală cu date neconforme cu realitatea sunt ca un rezultat al modului defectuos în care cei doi agenți menționați au înțeles să se comporte în timpul serviciului”. „De asemenea, 5 agenți de poliție care fac parte din aceeași structură cu

toți luptatorii de mai sus menționați au precizat în rapoartele lor că nu cunosc nimic referitor la starea conflictuală existentă..." Colegiul Director se limitează a observa concluziile rezultatului inspecției interne, neavând competența legală de a aprecia aspectele semnalate, deoarece acestea pun în discuție conformitatea respectiv neconformitatea cu dispozițiile Codului de etică și deontologie ale polițistului.

În raport cu aceste aspecte, luând act de înscrisurile depuse la dosar de către părți și din analiza acestora, Colegiul Director este de opinie că nu se poate stabili un raport de cauzalitate sine qua non între dispunerea mutării în interesul serviciului și apartenența sindicală a petentului. Ipso jure, măsură dispusă, și care face obiectul analizei, este prevăzută de lege, în speță art. 46 lit. a din legea nr. 360/2002 privind statutul polițistului, aplicabil în cauza petentului. Astfel cum a precizat anterior, Colegiul Director nu se poate pronunța asupra oportunității legalității acestei măsuri, competența de a analiza acest aspect revenind instanțelor de judecată.

Pe de altă parte, admitând generic ipoteza existenței raportului de cauzalitate invocat de petent, raportat însă la consecințele juridice ale măsurii în cauză, Colegiul Director este de opinie că sub aspectul funcției deținute și a drepturilor salariale, efectul acestei măsuri nu s-a concretizat în modificări, i.e. retrogradări în funcție ori micșorarea cuantumului componentelor salariale, devreme ce urmare mutării, a fost încadrat în aceeași funcție, cu același drepturi bănești avute anterior, ceea ce practic, permite reținerea ipotezei că, în fapt, nu au fost atinse drepturile corelative sub aspectul raporturilor de muncă ale petentului. Din acest punct de vedere, raportat la condițiile prevăzute de art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, republicată, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice. Or, în cauză, prin modificarea dispusă raporturilor de muncă nefiind aduse atingeri intereselor petentului, de principiu, nu se poate reține o restrângere, înlăturarea recunoașterii, folosinței ori exercitării drepturilor acestuia sub aspectul raporturilor de muncă.

Coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire restricție, excludere, deosebire, preferință între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit datorită unuia din criteriile prevăzute de lege și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. nu există probe care să demonstreze că faptele prezentate constituie acte de discriminare conform Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. clasarea dosarului;
3. o copie a hotărârii se va transmite părților

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

COMȘA CORINA NICOLETA – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN - Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

P (NY CONCEDARE)

C.N.C.D.
Vicepreședinte
GORINA COMȘA

Data redactării 31.03.2007

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.